

ข้อบังคับของอัยการสูงสุด

ว่าด้วยการขออนุญาตฟ้อง

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้การขออนุญาตฟ้องให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของอัยการสูงสุด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อัยการสูงสุดจึงออกข้อบังคับ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของอัยการสูงสุดว่าด้วยการขออนุญาตฟ้อง พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การฟ้องคดีต่อไปนี้ พนักงานอัยการจะต้องดำเนินการขออนุญาตฟ้องต่ออัยการสูงสุด

(๑) คดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหา

(๒) คดีที่ผู้ต้องหาเข้าพบพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหาแล้ว ไม่ว่าจะมีการออกหมายจับไว้หรือไม่ก็ตาม

(๓) คดีที่ผู้ต้องหาถูกคุมขังในคดีอื่นและพนักงานสอบสวนได้มีการแจ้งข้อหาที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวงแก่ผู้ต้องหาแล้ว

คดีที่รู้ตัวผู้กระทำความผิด แต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ (ส.๒) ซึ่งพนักงานสอบสวนยังไม่ได้แจ้งข้อหาแก่ผู้ต้องหา พนักงานอัยการไม่ต้องดำเนินการขออนุญาตฟ้องต่ออัยการสูงสุด

ข้อ ๔ สำนวนการสอบสวนที่ต้องขออนุญาตอัยการสูงสุดเพื่อฟ้อง พนักงานอัยการต้องให้พนักงานสอบสวนทำเป็นรูปสำนวนการสอบสวน โดยให้พนักงานสอบสวนระบุสาเหตุที่ไม่ได้ขอคัดฟ้อง หรือเหตุที่ขาดคัดฟ้องไว้ในสำนวนการสอบสวน และต้องส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมสำนวน เว้นแต่ผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้งข้อหาได้หลบหนีไป

การรับสำนวนดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ลงสารบบรับความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (ส.๑) หรือสารบบความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาแต่ยังไม่ได้ตัวมาและหมายเหตุให้ชัดเจนว่าปรากฏตัวผู้ต้องหาแต่ยังไม่ได้ตัวมา (ส.๑ รอส่งตัว) แล้วแต่กรณี

ถ้าปรากฏตัวผู้ต้องหาส่งมาพร้อมสำนวนการสอบสวน ให้ทำบันทึกแจ้งวันนัดให้ผู้ต้องหามาพบพนักงานอัยการ เพื่อฟังคำสั่งของพนักงานอัยการตามแบบพิมพ์บันทึกที่รับทราบวันนัดที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนดด้วย

ข้อ ๕ การทำความเห็นและคำสั่งในสำนวนที่ต้องขออนุญาตฟ้อง ต้องปรากฏข้อเท็จจริงพอสมควรปรับบทกฎหมายและฐานความผิด พร้อมทั้งมีคำสั่งฟ้องให้ชัดเจน

ข้อ ๖ การขออนุญาตฟ้องให้ทำเป็นหนังสือระบุรายละเอียดให้ชัดแจ้งว่า ขออนุญาตฟ้องผู้ต้องหาผู้ใดในความผิดฐานใด ทั้งนี้ โดยให้ระบุชื่อผู้ต้องหาที่มีคำสั่งฟ้องและขออนุญาตฟ้องทุกคนในความผิดฐานใดให้ตรงกับความเห็นและคำสั่งในสำนวน แล้วให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อขออนุญาตฟ้อง

หนังสือขออนุญาตฟ้องดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นรายสำนวนและระบุสาเหตุที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่ได้ขอผิดฟ้องผู้ต้องหาหรือขาดผิดฟ้องผู้ต้องหาให้ปรากฏในหนังสือขออนุญาตฟ้องด้วย

ข้อ ๗ ก่อนส่งสำนวนเพื่อขออนุญาตฟ้อง หากพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาบางคนหรือบางข้อหาหรือมีความเห็นแย้งกับพนักงานสอบสวน จะต้องดำเนินการให้การสังคดีเป็นที่ยุติเสียก่อน เว้นแต่คดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุจำเป็นจะต้องรีบฟ้อง

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานอื่น ต่างจากความเห็นของพนักงานสอบสวนนั้น ก่อนสังคดีให้พนักงานอัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการในเรื่องการแจ้งข้อหาให้ครบถ้วนเสียก่อน

ข้อ ๘ การยื่นฟ้องคดีที่อัยการสูงสุดอนุญาตให้ฟ้อง ให้บรรยายคำฟ้องให้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าอัยการสูงสุดได้มีคำสั่งอนุญาตให้ฟ้องแล้ว พร้อมกับส่งหนังสือของอัยการสูงสุดที่อนุญาตให้ฟ้องไปพร้อมกับคำฟ้องด้วย

สำหรับคดีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งชี้ขาดให้ฟ้อง หากเป็นกรณีที่ต้องขออนุญาตฟ้องด้วย ให้พนักงานอัยการผู้รับผิดชอบดำเนินการขออนุญาตฟ้องไปในคราวเดียวกัน และในการยื่นฟ้องคดีดังกล่าวให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ ๙ เมื่ออัยการสูงสุดอนุญาตให้ฟ้องคดี แต่ยังไม่ได้นำตัวผู้ต้องหามา หรือผู้ต้องหาได้ลงชื่อรับทราบวันนัดตามข้อ ๔ วรรคสามไว้แล้วไม่มาตามนัด ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหามาขึ้นฟ้องต่อศาลโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนไม่อาจจัดการให้ได้ตัวผู้ต้องหามาฟ้องตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานอัยการมีหนังสือ (แบบ อ.ก.๒๙) แจ้งพนักงานสอบสวนส่งหมายจับมาเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ สำนวนที่เสนอไปยังอัยการสูงสุดเพื่อขออนุญาตฟ้อง และอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฟ้อง ให้สำนักงานอัยการที่ขออนุญาตฟ้องแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบโดยเร็ว โดยให้แจ้งเหตุผลโดยย่อที่อัยการสูงสุดไม่อนุญาตให้ฟ้องตามแบบพิมพ์ที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด

ข้อ ๑๑ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด